



ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΡΗΝΙΚΟΝ ΩΚΕΑΝΟΝ

ΑΙ ΝΗΣΟΙ ΧΑΒΑΪ

Αι νήσοι Χαβαΐ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ, αἱ ἄλλοτε καλούμεναι Σανδουίκιαι Νήσοι, εἶνε θρυλλικαὶ διὰ τὸν μυθώδη πλοῦτόν των. Ἀρκεῖ νὰ ρίψετε ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ χάρτου, διὰ νὰ βεβαιωθῇτε ὅτι τὸ ἀρχιπέλαγος Χαβαΐ εἶνε ἡ πλέον ἀπομεμακρυσμένη «ξηρά» ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ πλανήτου μας. Εὐρίσκεται εἰς τὸ κέντρον τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ.

Ὅταν ὁ διάσημος θαλασσοπόρος Κούκ, ἀνεκάλυψε τὸ ἀρχιπέλαγος Χαβαΐ, τὸ 1778, κατῳκεῖτο τοῦτο ὑπὸ φυλῆς σχετικῶς πολιτισμένης, ἡ ὅποια δὲν μετῆγε ὁ τὸν κανιβαλισμὸν. Οἱ κάτοικοι εἶνε κολοσσιαῖοι τὸ ἀνάστημα, νευρώδεις καὶ μοναδικὸν κολυμβηταί. Εἶχον μονόζυλα μήκους 25 μέτρων, δυνάμενα νὰ μεταφέρουν ἕως 60 ἀνδρας.

Οἱ νόμοι των ἦσαν πολὺπλοκοι. Ἐβασίζοντο ἐπὶ τοῦ Ταμπού. Τὸ Ταμποῦ ἀπηγόρευεν εἰς τοὺς κατοίκους ν' ἀλιεύουν ἢ νὰ κολυμβοῦν τὰς πρῶτας ἡμέρας ἐκάστης σελήνης. Εἰς τὰς γυναῖκας ἀπηγόρευετο ἐπίσης νὰ τρώγουν εἰδη τινὰ καρπῶν καὶ ἰχθύων. Πὰς παραβίατης τοῦ νόμου τοῦ Ταμποῦ ἐτιμωρεῖτο μὲ θάνατον.

Οἱ βασιλεῖς ἦσαν μονάρχαι, τοὺς ὁποίους οἱ ὑπήκοοι τὸν ἐλάτρευον ὡς θεοῦ.

Ὁ πλοίαρχος Κούκ, ἀποβιβασθεὶς εἰς τὴν μεγάλυτέραν τὴν νήσων, τὸ 1778, ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς δεκτός. Τὸν ἐξέλαβον ὡς τὸν θεὸν Λένο, διὰ τὸν ὅποιον ὑπῆρχε προφητεία ὅτι θὰ ἦρχετο μίαν ἡμέραν, ἐπιβαίνων κινήτης νήσου. Τοῦ ἀπέδωκαν λοιπὸν τιμὰς θεοῦ καὶ τοῦ ἔδωσαν ὡς κατοικίαν τὸν ὀραιότερον ναὸν τῆς πρωτεύουσας των. Ἀλλ' οἱ ναῦται τοῦ διασημοῦ θαλασσοπόρου προέβαν εἰς λεηλασίας καὶ ἔκαον τὰ εἰδῶλα. Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς ἀπέθανεν ἐκ νόσου, καὶ τοῦτο ἐφανερώσεν εἰς τοὺς αὐτόχθονας, ὅτι οἱ λευκοὶ εἶνε ἄπλοιο θνητοί, καὶ τὸ γόητρον τοῦ Κούκ σπουδαίως ἐκλονίσθη. Οὕτω, ὅταν τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐπανήλθεν εἰς τὴν Χαβαΐ, ἐπιστρέφων ἐξ Ἀλάσκας, οἱ αὐτόχθονες τὸν ἐβανάτωσαν.

Ἀπὸ τοῦ 1818, ἀμερικανοὶ ἱεραπόστολοι ἤρχισαν νὰ ἐπισκέπτονται τὴν Χαβαΐ καὶ νὰ κηρύττουν τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τοὺς κατοίκους της, οἱ ὅποιοι ἠσπάσθησαν τέλος τὸν Χριστιανισμόν.

Σήμερον εἰς τὴν Χαβαΐ, τείνουν νὰ καταλάβουν τὰ πρωτεία οἱ Ἰάπωνες καὶ μάλιστα νὰ γείνουν οἱ ἀποκλειστικοὶ κάτοικοι της.

Ο ΠΕΡΙΗΓΗΤΗΣ

Καρνιὸν καὶ ὄχι στὸ Λουκτρόπ. Καὶ ὅμως νὰ ὁ ἴδιος διάδρομος χαμηλὸς καὶ θαλῶτος, ἡ ἴδια σκία μὲ τὸ χοντρὸ σχοινί, ποῖναι τριμμένο ἀπὸ τὴ χρῆσι...

Ἀνεβαίνει Φτάνει στὸ διάδρομο. Πάνω ἀπὸ τὴ πόρτα τοῦ δωματίου λιγοστὸ φῶς διακρίνεται ὅπως καὶ στὸ Ἐκτέταρον. Μὴ εἶνε ὄνειρο; Κυττάζει καλὰ καὶ νὰ, ἀναγνωρίζει τὸ δοματίό του, τὸ κίτρινον ἀνάκλιτρό του, ἀριστερὰ τὸ ἐρμάρι του, δεξιὰ τὸ σιδερέϊο χρηματοκιβώτιό του, μέσα στὸ ὁποῖο θάρραζε τὰ ἑκατόν εἰκοσι φρετζερ. Νὰ ἀκόμη ἡ πολυτρονία του, νὰ τὸ τραπέζι του, νὰ ὅλα του τὰ ἐπιπλά... Τί συμβαίνει λοιπὸν; Ποῦ βρίσκεται τέλος πάντων;

— Τί ἔχω; ψιθυρίζει.

Τί ἔχει; Φοβάται. Τὰ μάτια του γουρλώνουν. Τὸ αἷμά του μαζεύεται στὸ καρδιά, κρῖνος ἱδρώτας τὸν λούζει, φρικτὴ! Ἐπὶ τέλους νὰ καὶ τὸ κρεβάτι του! Εἶνε δυνατόν νὰ βρεῖσκει πᾶσι αὐτ', πᾶσι ἀπ' τὰ παραπετάσματα, ὁ ἀρρωστος ζαχαροπλάστης; Πρέπει νὰ δῇ, νὰ τὸ εξακριβώσῃ αὐτὸ καὶ μὲ τρεμάμενα χεῖρα ἀρπάζει τὸ παραπέτασμα καὶ τὸ ἀνοίγει...

Τί βλέπει ὁμῶς; Τί εἶνε αὐτὸ ποῦ ἀντικρύζει; Τί κραυγὴ εἶν' αὐτὴ ποῦ βγαίνει ἀπ' τὸ λάγυγγά του! Πῶς τρέμει!... Πάνω στὸ κρεβάτι δὲν βρίσκεται ὁ ἀρρωστος ζαχαροπλάστης Βόρτ Κάρτιφ, βρίσκεται αὐτὸς ὁ ἴδιος, ὁ γιατρός, ὁ δόκτωρ Τριφούλας!...

Αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶναι; πού πεθαίνει! Βλέπει τὸν ἴδιο τὸν ἐαυτόν του νὰ ψυχροπαγῇ καὶ παραφρονεῖ ἀπὸ φρίκη. Τί ἔχει; Γιατί εἶνε ἀρρωστος; Πῶς; Παρουσιάζει συμπτώματα συμφορήσεως ἐγκεφαλικῆς! Πρέπει νὰ ἐλαττώσῃ τὴν πληθύνον τοῦ αἵματος δι' ἀραιώσεως; Σκέπτεται ὅτι ἂν καὶ λιγάκι διστάσῃ, θὰ πεθάνῃ!... Καὶ ὁ Δόκτωρ Τριφούλας ἀρπάζει τὴν δέσμη τὸν ἐργαλεῖον του, βγάξει τὸ νυστέρι του καὶ κεντὰ τὴ φλέβα του. Ἀλλὰ δὲν τρέχει αἷμα καὶ θόλος. Τρυπᾷ τὰς ἀρτηρίας του. Ματαίως!

Φρίττει, σφαδάζει, ἀφίνει τὸ τελευταῖο στεναγμό. Καὶ πεθαίνει, πεθαίνει χωρὶς ἐλπίδα, ἀργά-ἀργά!... Φρίττει! Φλάκκ!

Ζ'.

Τὸ πρῶτ' βρῆκαν τὸ πτώμα τοῦ γιατροῦ στὸ σκίτι του. Τὸν ἐκέναν μὲ μεγάλη πομπή. Ὅσο γιὰ τὸ σκύλλο του, τὸν Οὐρζώφ, λένε, πῶς ἀπὸ κείνη τὴ νύχτα γυρίζει παντοῦ μ' ἕνα ἀναμμένο φανάρι στὸ στήμα, θρηγνὼν τὸν κύριό του! Ἀγνοοῦν δὲν ἡ ἱστορία αὐτὴ εἶνε πραγματικὴ! Ἐν τοῖς συμβαίνουν τόσα παραδόξα πράγματα στὰ περιχώρα τοῦ Λουκτρόπ! Ἀλλῶς τε, τὸ ἐπαναλαμβάνω, μὴ ζητήσῃ τὴν πόλιν αὐτὴ στὸ χάρτη. Δὲν ὑπάρχει, καὶ ἂν ὑπάρχῃ, δὲν γνωρίζω ποῦ βρίσκεται ἀκριβῶς...

ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΕΡΝ



ΚΑΛΟΥΝΤΙΚΑ

Η ΕΠΙΔΕΡΜΙΣ

Δροσερά, στιλπνή, καθαρά, λευκοροδίνος, ἀπαλή καὶ ὑγιὲς ἐπιδερμὶς, ἰδοὺ τί χρειάζεται εἰς μίαν κυρίαν ἢ δεσποινίδα. Τὴν ἐπιδερμίδα τσαλακώνει πρῶτον τὸ γῆρας. Τὴν στεγνώνει, τὴν ρυτιδώνει, τὴν κάμνει τραχείαν, τὴν γεμίζει δοθιῆρας (σπυρί). Αἱ γυναῖκες ἔχουν ὑποχρέωσιν, ἔχουν καθήκον, ἀπέναντι ἐαυτῶν καὶ τῶν ἀρρένων, νὰ διατηροῦν δροσεράν καὶ ὑγιὰ τὴν ἐπιδερμίδα αὐτῶν. Μακρὰν αἱ ρυτίδες, τὰ σκασίματα, αἱ φακίδες κλπ. κλπ. Πρὸς τοῦτο ὑπάρχουν παντοῖα μέσα, τὸ καταλλήλοτερον δὲ πάντων πρὸς ἀφαίρεσιν, ἰδίως τῶν φακίδων καὶ τῶν μελανῶν στιγμάτων τοῦ προσώπου, εἶνε τὸ νὰ ἐξάγωμεν αὐτὰ διὰ πιέσεως τῶν δακτύλων. Κατὰ τὴν ἐπαλείφωμεν τὸ πρὸς ὅπου μέρους μὲ διάλυτον ἀποτελουμένην ἀπὸ:

Νερὸ διυλισμένον	1 λίτρα
Ἀλκὸλ 90 βαθμῶν	100 γραμμάρια
Βορικὸν ὀξύ	20 »
Θυμικὸν ὀξύ	30 »
Στυπτηρίαν εἰς κόνιν	10 »

Διὰ τὴν ἐπαλείφωμεν τοῦ προσώπου μετὰ τὴν ἐξαγωγήν τῶν φακίδων εἶνε κατάλληλα καὶ ὠφέλιμα ὁ αἰθὴρ καὶ τὸ ὀξυγονοῦχον ὕδωρ.

Πολὺ ἀσχημίζουν ἐπίσης τὸ πρόσωπον τὰ μικρὰ σπυρίδια, τὰ ἐμφανιζόμενα συνηθέστερον εἰς τὰς δεσποινίδας. Ἄν θέλετε ν' ἀπαλλαγῇτε αὐτῶν, μὴ παρακαλοῦντε τὴν ἀνάπτυξιν των καὶ πρὸ πάντων μὴ τὰ ἀποκόπτετε.

Διὰ τὴν τελείαν θεραπείαν αὐτῶν δημοσιεύομεν κατωτέρω μίαν πολὺ παλαιὰν ἀλλὰ καὶ θαυματουργὴν καὶ ἀποτελεσματικωτάτην συνταγήν:

Ἀνακατώνετε λοιπὸν τὸν χυμὸν ἐνὸς λεμονίου μὲ ἴσην ποσότητα ἀνθογλάκτος (κρέμας) καὶ μὲ μίαν πρὲξαν βισμουθίου καὶ διὰ τοῦ μίγματος ἀλείφετε τὸ πρόσωπόν σας.

Πρὸς θεραπείαν τῶν ἐξανθήματων τοῦ προσώπου εἶνε ὡσαύτως κατάλληλος ἡ καίωσι συνταγή:

Θεῖον ἀκαθάριστον	20 γραμμάρια
Σάπων μέλας	20 »
Βάμμα βενζοϊκοῦ	10 »
Τριανταφυλλόνερο	75 »
Ἀλκὸλ 85 βαθμῶν	25 »

Μὲ τὴν σκευσίαν αὐτὴν ἀλείφετε τὸ προσβληθὲν μέρος τοῦ προσώπου καὶ κατὰ τὴν τὸ πλύνετε τὴν ἐπομένην μὲ νερὸ χλιαρὸ, εἰς τὸ ὁποῖον προσθέτετε ὀλίγα σταγόνας ἀλκὸλ καφορούχου.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς θεραπείας, καλὸν θὰ ᾖ νὰ μὴ τρώγετε τροφὰς μὲ πολλὰς σάλτσες.

Πολὺ ἐπίσης ἀσχημίζουν τὸ πρόσωπον τῶν κυριῶν καὶ τῶν δεσποινίδων αἱ λειχήναι. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ εἴχαμε νὰ σᾶς συστήσωμεν νὰ μὴ ἀποπειράσθε ν' ἀποκρύψετε τοὺς λειχήνας ὑπὸ παχὺ στρώμα πούδρας.

Ἡ πούδρα, καὶ μάλιστα ἡ ὀρυζόνης, ἀπλῶς καὶ μόνον τὰς καθιστᾷ καταφανεστέρας καὶ τὰς ἐντείνει.

Ἐπίσης χειροτερεῖ τοὺς λειχήνας ἡ ὑπερβολικὴ θερμοκρασία.

Τὰ γυναικικά, τὸ βέλο, ἐξασκῶν σχετικῶς ἐπίδρασιν ἐρεθιστικὴν ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος. Προτιμᾶτε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ κυματίζοντα βέλα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐρχονται εἰς ἀμεσον ἐπαφὴν μετὰ τὸν προσώπου. Πρὸς ἀπαλλαγὴν δὲ ἐκ τῶν λειχηνῶν καὶ τοῦ ἐρεθισμοῦ τῆς ἐπιδερμίδος, προσθέσατε εἰς τὸ νερὸ τοῦ καλλωπισμοῦ σας γυμνοκολλικὸν ἄλας ἢ διττανθρακικὸν ἄλας τοῦ σοδίου.

Ὁσαύτως συνιστᾷ τὴν προσθήκην ὀλίγων σταγόνων βενζοϊκοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τῆς θεραπείας τῶν λειχηνῶν, ἔχω ἐξακριβώσῃ ὡς ἀρίστην τὴν ἐξῆς καλαιστοίατην ἀλοιφήν:

Ταννίνη	2 γραμμάρια
Καλὸ μέλι	1 »
Γλυκορρολὴ ἀμύλου	20 »

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

ἀμαζᾶς
161)